

Данило
ЯНЕВСЬКИЙ

Проект «УКРАЇНА»

*Архітектори,
виконробди,
робітники
Д-0*

Харків
«ФОЛІО»
2017

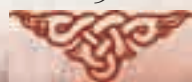

ПЕРЕДМОВА

Виданням своєї тритомної праці «Проект «Україна»: Архітектори, виконроби, робітники» Данило Яневський створив приголомшливий біографічний та історичний калейдоскоп для вдумливого читача. В освічених громадян України за останні двадцять п'ять років, тобто з моменту отримання Україною незалежності, розвинувся якщо не комплекс, якому можна було б дати назву «не-відчуття історії власної країни», то, щонайменше, особливий інтелектуальний страх, що не дозволяє вступати в розмови та дискусії про історію України або навіть намагатися особисто в ній розібратися — для душевного заспокоєння. Якщо хочете, цей страх пов'язаний з убогістю хоч і віртуального, але загально визнаного віртуального пантеону

видатних діячів нашої держави. Він включає в себе, звичайно, перш за все письменників, таких як Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, а ще деяких, але далеко не всіх політичних діячів далекого і недалекого минулого, про яких, насправді, пересічному громадянину недостатньо багато відомо, і тому важливість їх ролі в історії України особливо і не заперечується. Вони існують як пам'ятники на вулиці і пам'ятки у свідомості.

Ми звикли думати, що ідеальних політичних діячів не буває, і звідси впливає наше добре і одночасно злегка поблажливе ставлення до Грушевського, Скоропадського та деяких інших героїв шкільних підручників. Однак світ тих, хто створював Україну, хто творив майбутнє на нашій землі, хто мріяв

про ідеальне суспільство і приносив себе цій мрії в жертву, надзвичайно багатий на персоналії.

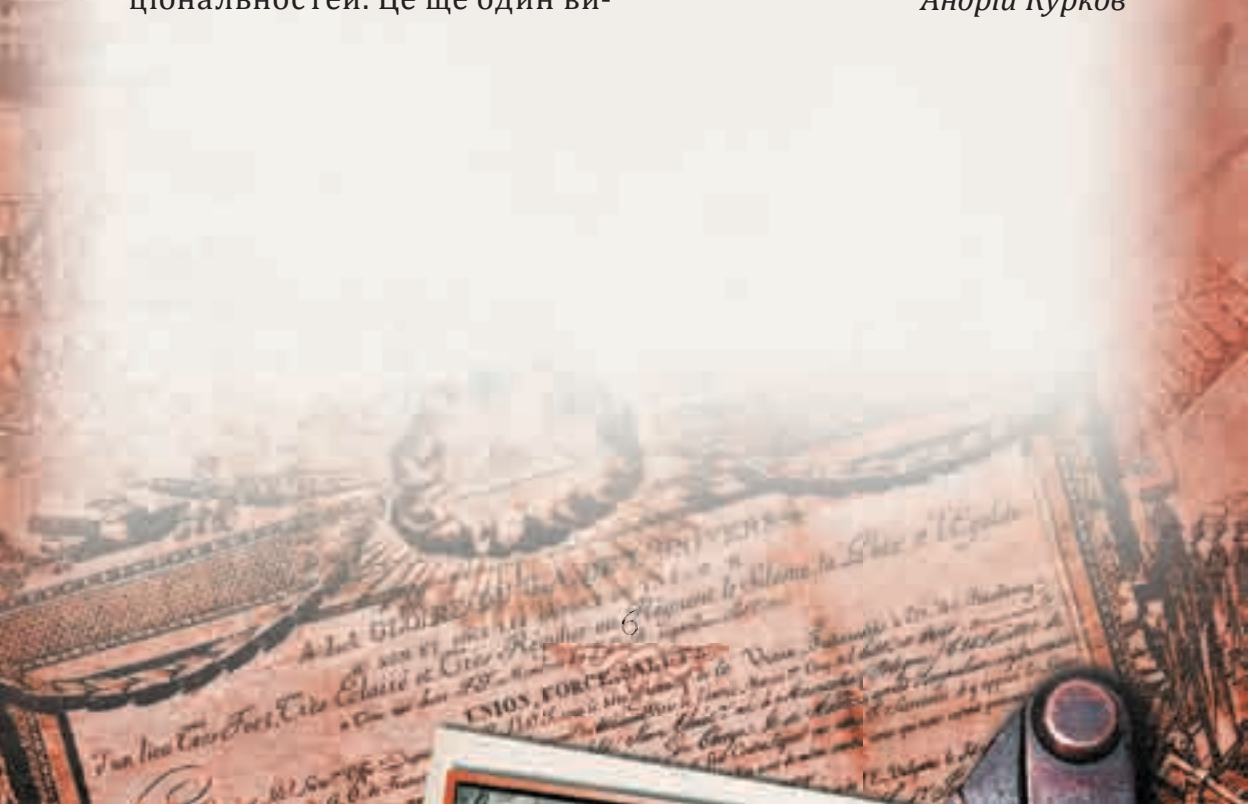
Люди, які люблять все обмежувати і здатні обмежувати власну свободу думки, можуть звинуватити автора в тому, що діячі, про яких він розповідає, служили російському царю. Або розвивали не тільки українську культуру, як, наприклад, поет Томаш Падура, який, народившись у Київській губернії, працював на культуру трьох народів: українського, польського і білоруського. Але Україна завжди виявляється «більшою», ніж ми звикли думати, історія її набагато складніша і багатша, ніж ми звикли вважати. І історію цю створювали люди десятків національностей. Це ще один ви-

сенок, який обов'язково зробить читач.

А ще читача не зможе не здивувати той факт, що всі ці історичні персоналії — герої книги — масони. Але ж Україна була неймовірно багата на масонські ложі, які на нашій землі відкривали і французи, й італійці, й австрійці. Навіть в таких містечках, як Заліщики або Кременчук, існували свої таємні братства, з'єднані планами і принципами з такими самими таємними братствами Франції, Великої Британії та інших європейських країн.

Сьогодні Україна знову стоїть на європейському шляху. Але вона не йде в Європу, вона в неї повертається. І це ви зрозумієте, якщо будете уважними читачами.

Андрій Курков

ДАНКОВСЬКИЙ, Борис Львович

(?—?), юрист. Працював адвокатом у м. Полтава. В 1918 р. —

Великий Сход Франції. Інсигнія.
Суспільне надбання

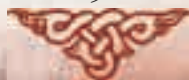
ад'ютант П. Скоропадського. З 1919 р. — на еміграції у Франції.

Ініційований 1916 р. (за іншими даними 1917 р.). 3° (1917 р.). Працював у «Верховному і Правлячому капітулі “Нарцис”» (відомі імена 6 членів) та ложі «Братство Народів» (м. Париж, в юрисдикції Великого Сходу Франції, відомі імена 23 членів).

*Савченко В.
Серков А.*

«ДАНТЕ АЛІГ'ЄРІ»

Одеська ложа в системі **ВСНР**. Працювала на підставі патенту, виданого Великою Ло-

жею Італії та під керівництвом київської майстерні «Нарцис» («Нарцис та Об'єднані Слов'яни»). «Приспана» 1914 р. в зв'язку із початком I Світової війни, в якій Італія попервах дотримувалася нейтралітету. Імена членів ложі наразі невідомі.

*Серков А.
Соловьєв О.*

Данте Аліґ'єрі (ім.: Dante Alighieri) (1265—1321 рр.), гені-

альний італійський поет, політик, «Батько італійської літератури». Головний твір — «Божественна комедія», написаний в 1307—1321 рр. тосканським діалектом, що став основою сучасної італійської мови — шедевр світової літератури.

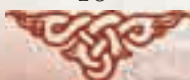
«ДВА ОРЛИ»

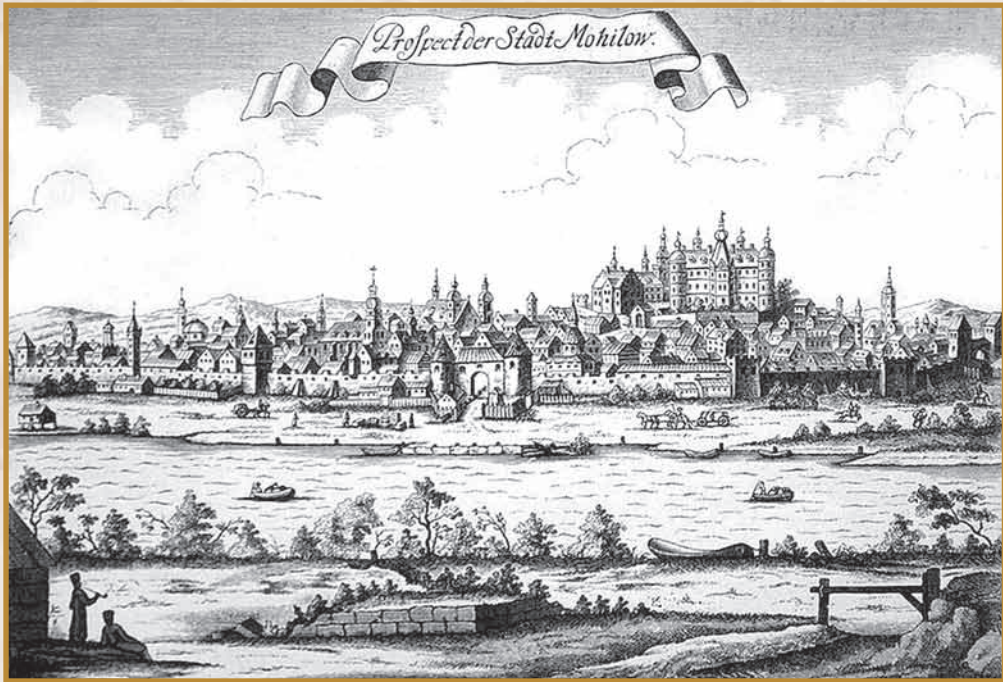
Ложа працювала у **Могильові** у XVIII ст.

Серков А.

Данте тримає примірник «Божественної комедії» перед входом до пекла.
Худ. Д. Ді Міччеліно. Суспільне надбання

Могилів у XVIII ст. Гравюра невідомого німецького художника. Суспільне надбання

ДЕВЕЛЬ, Бенедикт (Данііл)

(?—?), надвірний радник, полковник.

Дата ініціації невідома. Працював у київській ложі «**Об'єднані (З'єднані) Слов'яни**», почесний член ложі «Александра Троїстого Спасіння» (Москва, відомі імена 215 членів).

<http://m.tululu.org/>

ДЕВЕЛЬ, Данііл (Олександр, Бенедикт) Федорович

(1771 — після 1839 рр.), військовослужбовець. Народився

в м. Рига в дворянській родині. Навчався в кадетському корпусі, учасник російсько-турецької війни (1789 р.), бойових дій в Польщі (1792 р.), війни проти Франції (1805 р.), російсько-французької війни (1812 р.). Полковник (1816 р.), командир Бобруйського кріпосного штату (1818 р.), командир Бобруйського гарнізонного батальйону (1822 р.), Углицького піхотного полку, генерал-майор (1829 р.), брав участь у придушенні польського антиімперського повстання (1831 р.). З 1839 р. — у відставці.

